

عنوان مقاله:

نقش سبک های دلبستگی در پیش بینی اختلال سلوک دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه سلامت روان کودک، دوره 1، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اقبال زارعی - Department of psychology, University of Hormozgan, Hormozgan

حسین حیدری - University of Hormozgan, Hormozgan

مجتبی محمودی نوذر - Islamic Azad University, Bandar Abbas Branch, Bandar Abbas

مهین عسکری - University of Medical Science, Bandar Abbas

حاتم محمدی - University of Guilan, Guilan

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پژوهش های متعددی، رابطه بین سبک های دلبستگی و اختلال های روانی را در دوران کودکی، نوجوانی و بزرگسالی بررسی کرده اند. به طور کلی نتایج این پژوهش ها نشان دهنده اهمیت انکارناپذیر دلبستگی به عنوان عامل اساسی در بروز اختلال های هیجانی - رفتاری کودکان و نوجوانان است. بدین ترتیب پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین سبک های دلبستگی و اختلال سلوک انجام شد. روش: روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری تمامی دانش آموزان سنین ۹-۱۱ شهر بندرعباس در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۹۲ بودند که تعداد ۳۶۵ نفر از طریق نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه علائم مرضی کودکان (۱۹۸۴) و پرسشنامه سبک های دلبستگی (۲۰۰۵) استفاده شد. تحلیل داده ها با استفاده از ضریب همبستگی و تحلیل رگرسیون چندانه صورت گرفت. یافته ها: نتایج تحلیل داده ها نشان داد که بین اختلال سلوک با سبک های دلبستگی ناایمن دوسوگرا و آشفته رابطه مثبت معنادار وجود دارد، در حالی که بین اختلال سلوک و سبک های دلبستگی ایمن و اجتنابی رابطه معناداری مشاهده نشد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد متغیرهای سبک های دلبستگی ایمن و اجتنابی قادرند ۱۳ درصد از واریانس اختلال سلوک دانش - آموزان را تبیین کنند. نتیجه گیری: بر اساس نتایج به دست آمده از این پژوهش می توان نتیجه گیری کرد که رابطه والد با کودک از مهم ترین مولفه های تحول فرزند است و نقش مهمی در سلامت روان فرزندان ایفا می کند

کلمات کلیدی:

conduct disorder, attachment styles, students
اختلال سلوک، سبک های دلبستگی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1278597>

